

5. Світовий досвід е-урядування [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://nc.gov.ua/menu/e_gov/

6. Міхровська М.С. Розвиток електронного урядування як пріоритетне завдання становлення публічної адміністрації в Україні [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://sn-jurid.crimea.edu/arhiv/2012/25_1law/045_mixr.pdf

7. Демкова М. Електронне урядування – запорука прозорості та ефективності влади [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.Justinian.com.ua/article.php?id=2614>

8. Права громадян у сфері виконавчої влади: адміністративно-правове забезпечення реалізації та захисту: [Монографія] / [Кол. авт.] / [За заг. ред. В.Б. Авер'янова]. – К. : Ін-т держ. і права ім. В. М. Корецького НАН України; Дніпроп. Держ. Ун-т внутр. справ; Ліра ЛТД, 2008. – 588 с

9. Баранов О.А., Демкова М.С., Дзюба С.В. та ін. Концепція розвитку електронного урядування в Україні [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.irf.ua/files/ukr/conception_final.pdf

10. Електронне урядування в Україні – ефективна влада для мешканців [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://msdp.undp.org.ua/data/publications/postranichno.pdf>

11. Коліушко І.Б. Електронне урядування – шлях до ефективності та прозорості державного управління / І.Б. Коліушко, М.С. Демкова // Інформаційне суспільство. Шлях України. – К. : Бібліотека інформ. суспільства, 2004. – С. 138–143.

УДК 349.3 (043.2)

Тищенко О. В., к.ю.н., доцент,
Київський національний університет
імені Тараса Шевченка, м. Київ, Україна

СОЦІАЛЬНО-ПРАВОВА СУТНІСТЬ БЛАГОДІЙНОСТІ В УМОВАХ СЬОГОДЕННЯ

Виникнення незалежної держави України знову поставило перед суспільством необхідність повернення до кращих християнських гуманістичних традицій, в тому числі відродження благодійності. В сучасних умовах постає питання соціальної відповідальності представників бізнесу перед суспільством за свою діяльність та усвідомлення ними потреби добродійної діяльності на благо суспільства. З метою реалізації цих завдань в Україні було прийнято Закон України «Про благодійну діяльність та благодійні організації» від 05.07.2012 р. № 5073-VI, який визначає загальні засади благодійної діяльності в Україні, забезпечує правове регулювання відносин у суспільстві, спрямованих на розвиток благодійної діяльності, утвердження гуманізму і милосердя, забезпечує сприятливі умови для утворення і діяльності благодійних організацій. Згідно ст.1 цього Закону, благодійна діяльність – добро-

вільна особиста та/або майнова допомога для досягнення визначених Законом цілей, що не передбачає одержання благодійником прибутку, а також сплати будь-якої винагороди або компенсації благодійнику від імені або за дорученням бенефіціара (набувача благодійної допомоги (фізичної особи, неприбуткової організації або територіальної громади), що одержує допомогу від одного чи кількох благодійників для досягнення цілей, визначених Законом) [1]. В сучасній Україні благодійністю мають змогу займатися лише представники бізнесу, з огляду на їх матеріальні статки. Як вірно вказує Ю. Солобай, бізнес – це середовище прагматиків і реалістів... Одухотворення бізнес-середовища – процес складний і повільний... Для того, щоб бізнес міг стати повноцінним учасником створення моделі збалансованого розвитку суспільства, необхідно докорінно змінити його розуміння відповідальності [2, с. 188]. Правозахисник М. Маринович підкреслює, що для українського суспільства важливо, щоб бізнес підтримував осередки формування нової людини. Також бізнес повинен допомогти суспільству позбутися переконання, що держава, уряд зобов'язані забезпечувати потреби громадян за рахунок держави, бо «ахілесовою п'ятою» нашого суспільства є брак солідарності [3]. Тим паче, держава за умов економічної нестабільності неспроможна повною мірою реалізувати функцію соціального захисту громадян, саме в такій ситуації особливу увагу слід звернути на додатковий (суспільний механізм) створення матеріальної бази захисту соціально-вразливих верств населення, яким є благодійницька діяльність.

На підставі аналізу соціально – правових тенденцій розвитку благодійництва, варто зробити наступні висновки:

- благодійність – споконвічна християнська традиція, метою якої є надання допомоги та підтримки тому, хто потерпає;
- цілком очевидні перспективи розвитку благодійницької діяльності в сучасній Україні, разом з тим, необхідно на законодавчому рівні впровадити ефективні податкові пільгові преференції, котрі спрямовуватимуть представників бізнесу на благодійницьку діяльність;
- досить ускладнена процедура створення благодійницьких організацій в Україні, що також не слугує поширенню благодійництва;
- виходячи з лінгвістичних позицій, доцільно в Законі «Про благодійну діяльність та благодійні організації» поняття «благодійна діяльність» викласти в наступній редакції: «благодійна діяльність – це добровільна безкорисна (безоплатна або на пільгових умовах) діяльність громадян та (або) юридичних осіб, що полягає у передачі громадянам або юридичним особам майна, у тому числі грошових коштів, безоплатного виконання робіт, надання послуг, надання іншої соціальної підтримки. Благодійна діяльність здійснюється в формах: меценатства, спонсорства, волонтерства».

Література

1. Про благодійну діяльність та благодійні організації: Закон України від 05.07.2012 № 5073-VI // Відомості Верховної Ради України від 21.06.2013. – № 25, стор. 1350, ст. 252.

2. Солобай Ю.В. Благодійність чи відповідальність: проблеми вибору сучасного бізнесу / Ю.В. Солобай // Духовність як основа екологічної культури та відповідальності: Матеріали всеукраїнської еколого-освітньої конференції (19–20 листопада 2010 року). – Херсон.: Видавництво Олді-плюс, 2011. – С.186–189.

3. Маринович М. Бізнес повинен підтримувати солідарність у суспільстві: [Електронний ресурс]: Режим доступу – <http://www.credo-ua.org/2011/04/43864>.

УДК 347 (043.2)

Хименко О. А., к.ю.н.,
Чернігівський національний технологічний
університет, м. Чернігів, Україна

ДЕЯКІ ПРОБЛЕМИ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ОДЕРЖАННЯ ЗГОДИ НА ВЗЯТТЯ ОРГАНІВ ТА ІНШИХ БІОМАТЕРІАЛІВ У ПОМЕРЛИХ ОСІБ

Однією з істотних ознак якості життя населення будь якої держави був і залишається рівень медичного забезпечення. В Україні відбувається реформування системи охорони здоров'я, що полягає і в процесі зміни суті і структури системи лікувальних закладів, впровадження передових медичних технологій, створення спеціалізованих медичних центрів та ін. Але на практиці дані реформи зустрічаються з рядом перешкод, які унеможливають їх подальше впровадження, це і відсутність належного фінансування галузі, і недосконалість нормативно-правового забезпечення охорони здоров'я.

Трансплантологія в усьому світі є провідною галуззю медицини, яка в силу своєї специфіки викликає ряд дискусій і протиріч. І одним із проблемних питань є трансплантація анатомічних матеріалів вилучених у трупних донорів. Сучасний розвиток медицини не дозволяє забезпечити пацієнтів, що потребують трансплантації органів, тканин чи клітин штучними імплантатами та, ксеноматеріалами. Тому, основним джерелом анатомічних матеріалів для трансплантації залишається людина, а так як взяття органів з організму живого донора є не достатньо гуманним способом, хоча і найбільш ефективним – найпоширеніший спосіб отримання анатомічних матеріалів є люди, що померли.

Стан української трансплантології є незадовільним, в наслідок відсутності достатньої кількості гомотрансплантантів для забезпечення потреб пацієнтів. За даними Міністерства охорони здоров'я України основною перепо-